

vel lægge Mærke til, at i enhver Gagering ligger der en Overlevelsesrente for en Kone, og naar vi sætte en Begyndelsesgage saa høit, som giver en stor Overlevelsesrente for en Kone, saa vil en Mængde iøvrigt udmærkede Mænd, naar de føle, at Døden allerede nager i deres Hjertes, gaae ind paa denne Stilling, for at skaffe deres Koner en høi Overlevelsesrente, og saa døe om eet eller to Aar paa Statens Regning (Munterhed) Ja, der er ingen Spøg deri; thi det er Ting, som man har seet; det er Ting, jeg har oplevet. Jeg har seet Embeder og Levebød givne bort, fordi man saae, at en Mand ikke kunde leve længe, og for at kunne have Motiver til at give hans Kone Pension. (Steen: Hele Forskjellen er 75 Rd. om Aaret.) Spørgsmaalet er her slet ikke om den enkelte Mand; Spørgsmaalet er her om et Princip; thi jeg kommer tilbage paa, at denne Lov staaer ikke som noget Enkelt; den staaer som et Forsøg paa at trænge Gageringerne op, og deri ligger den Nødvendighed, hvori Ministeriet er til ideligt og ideligt at komme tilbage paa, at kun med 3000 Rd. kan en Mand leve hæderligt og anstændigt, og den ærede Kultusminister talte, sidste Gang han havde Ordet, om denne Sag paa en saadan Maade, at mangen En, der maa slaae sig igjennem med Mindre, kunde ansee det for overordentlig nærgaende; thi han lod falde Ord, som om det, at en Mand maatte slaae sig igjennem med Mindre, skulde tvinge ham til at bruge sin Skarpsindighed paa en Maade, som ikke var hæderlig, for at faae Mere. (Cultusministeren: Det har jeg ikke sagt). Jeg vil spørge de ærede Medlemmer, om de have kunnet forstaae det anderledes; (Mange Stemmer: Jo! jo!); ja, Rigsdagstidenden vil vise det, og jeg skal meget bede om, at den maa staae fast. (Cultusministeren: Jeg gjennemseer aldrig mine Foredrag.). Det skal jeg indrømme, at den ærede Kultusminister brugte disse Udtryk i Protestens Hede og gjorde et Ordspil — et ganske vittigt Ordspil, — paa det at bruge sin Skarpsindighed; men det klang saa omtrent, som jeg sagde. Jeg troer ikke at kunne faae stort Andet ud deraf, end at skarpsindige Mænd, naar de have under

3000 Rd., ere ikke saalidet fristede til at bruge hiin anden Skarpsindighed. Men lad os blive staaende herved! Den ærede sidste Taler førte os ogsaa hen paa det Standpunkt at bruge sin Skarpsindighed og Dygtighed til at erhverve Noget ved Siden af. Ere da Høiesteretsassessorerne paa nogen Maade ubelukkede fra at forøge deres Erhverv, og have de ikke forøget deres Erhverv ved meget forskjellige andre Ting end ved de Gager, de have havt? (Steen: Men man skal ikke paalægge dem det!). Den ærede Taler siger, man skal ikke paalægge dem det; men jeg siger, man skal ikke komme til ved nogen Lov at etablere det, hvoraf en Mand som Minimum kan leve paa en hæderlig og anstændig Maade, til den Sum, der for Dieblisset er betragtet som en af de høieste, hvortil en Embedsmand kan naae op.

Og nu skal jeg komme tilbage til den ærede sidste Taler, som meente, at jeg havde undgaaet at bringe en Sammenligning med de Militaire paa Baue. Ja, jeg har undgaaet det, fordi jeg syntes, at denne Sammenligning laa for meget paa min Side; jeg har kun villet tage Sammenligninger, hvor jeg troede, de vare mindre gunstige for mig. Det ærede Medlem sagde, at ved det halvtredstusstyvende Aar komme i Almindelighed de Militaire ind i en Stilling, hvor de have henimod 3,000 Rd. Jeg haaber, at det ærede Medlem herfra vil have draget Fourage til Heste; (Steen: Nei!) Maa det vil han ikke, altsaa den Mand, som skal slide paa sin Hest og ride den og altid have den tilstede, skulde derved sættes paa daarligere Conditioner end den, som sidder paa en Stol og knap slider sine Beenklæder? Nei, hvad der virkelig gives Manden til at leve af paa en hæderlig Maade, er hans Gage, og af hans Emolumenter tager jeg hans Dværpænge og for den, der ingen Hest holder, Dværpængene — thi hos den, der holder Hest, maa Dværpæren følge med Hesten, og vil han ikke holde ham, koster det endnu mere — og paa denne Maade er det langt fra Oberstlieutenanter, ikke engang Oberster, der have 3,000 Rd. at kunne bruge paa samme Maade som Høiesteretsassessoren — 3,000 Rd., der giver ham Ret til at blive boende paa eet